

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. Павликени, 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАВЛИКЕНИ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КАТИНА МИНЕВА

при участието на секретаря Боряна Николова
като разглежда докладваното от КАТИНА МИНЕВА Гражданско дело № 20234140100129 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 422 ГПК във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 345 ТЗ, във вр. с чл. 232, ал. 2 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД за установяване дължимостта на сумите: 998.28 евро - неплатени лизингови вноски; 34.58 евро - остатък от дължима по договора наказателна лихва, начислена за периода от *** г.; 134.73 евро - остатък от дължима по договор за лизинг договорна лихва, начислена за периода от *** г.; 60.00 лева - разходи за кореспонденция, начислени на ***2022 г., представляващи Такса „Изпращане на напомнително писмо“ съгласно Тарифата за таксите и комисионните, събирани от ОТП Л. ЕООД“, прилагана съгласно част III, чл. 2, ал. 5 от договор за лизинг; 63.00 лева - разходи за връчване на уведомление, платени на ***2022 г.; 93.06 лева - годишен данък за МПС за 2022 г., платен на ***2022 г.; 580.28 лева - разходи за застраховка „Каско“ представляващи вноска № 2 с падеж 06.05.2022 г. и вноска № 3 с падеж 05.08.2022 г., съгласно застрахователна полица № ***; 1 380 лева - разходи за възстановяване на владение върху лизингов актив, ведно със законната лихва върху тези суми, считано от 30.09.2022 г. до изплащане на вземането и за които суми на ***2022 г. е издадена заповед № *** за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № ***/2022 г. по описа на Районен съд П. I състав.

Ищецът твърди, че на 29.01.2021 г. в качеството си на лизингодател и ответниците А. А. М., в качеството на лизингополучател и А. Ю. Г., в качеството на солидарен длъжник, са сключили договор за финансов лизинг № ***, по силата на който предоставил на ответника А. А. М. следния лизингов актив- един брой автомобил KIA CEED, ДК № ***, рама № ***, като се сочи, че предаването на автомобила се е случило на ***2021 г. Твърди, че съгласно договора между страните за ответниците възникнало

задължение за редовното погасяване на описаните в погасителния план- Приложение А лизингови вноски, както и всички допълнителни разходи, възникнали във връзка с договора за лизинг, в това число разходи за застраховки, годишен данък МПС. Поддържа, че след заплащане на първите няколко вноски плащанията били преустановени, като сочи, че падежът на вноските е 5-то число на всеки следващ месец и считано от месец януари 2022 г. до месец август 2022 г. вкл. непогасени на падежа в цялост били останали осем лизингови вноски (вноски от № 11 до № 18 вкл.) в общ размер на 1 133.01 евро, от които 998.28 евро -непогасена на падежа главница, с вкл. ДДС и 134.73 евро - непогасена договорна лихва. За непогасените на падежа лизингови вноски се твърди да са издадени фактури за сумите в левовата им равностойност: фактура № ***/05.01.2022г.; фактура № ***/02.02.2022г.; фактура № ***/02.03.2022г.; фактура № ***/04.04.2022г.; фактура № ***8/04.05.2022г.; фактура № ***/02.06.2022г.; фактура № ***/04.07.2022г. и фактура № ***/02.08.2022г.

Ищецът твърди, че с оглед задълженията произтичащи от процесния договор между страните ответниците имат задължения за заплащане и на всички разходи, такси и разноски за ползване и поддръжка на лизинговата вещ, в това число и застраховки, поради което и предвид, че лизингополучателят е продължил да ползва лизинговата вещ, за него се сочи, че е възникнало задължението да плати застраховка гражданска отговорност, каско, както и общински данък МПС, които задължения се твърди, че не са били своевременно заплатени, поради което тези плащания са извършени от ищеца, на основание чл. 7, ал. 7 от договор за лизинг. Соци се, че освен лизингови вноски останали дължими и извършените във връзка с поддръжане на актива суми, а именно: годишен данък за управление на МПС за 2022 г. в размер на 93.06 лева и разходи за застраховка „Каско“- вноски II и III, дължими по застрахователна полица № **. На следващо място ищецът твърди, че с оглед настъпилото неизпълнение от страна на ответниците е предприел действия по защита на своите права и интереси, като на ***2022 г. е изпратено до лизингополучателя писмо за допуснатото от него просрочие, за което, съгласно „Тарифата за таксите и комисионните, събирани от ОТП Л. ЕООД“, е издадена фактура № ***/23.03.2022 г. за сумата от 60.00 лева. Доколкото неизпълнението на задълженията не е било преустановено, до лизингополучателя било изпратено уведомление за просрочените суми, с което на същия е даден доброволен срок за изпълнение на задължението, след което, при неизпълнение договорът за лизинг се сочи, че следва да бъде прекратен. Уведомлението било връчено по реда на чл. 47 ГПК на 13.07.2022 г. чрез ЧСИ В.Г., рег. № 725 при Камарата на ЧСИ, с район на действие- ОС В.Т. Ищецът твърди че на 12.08.2022 г. е прекратил действието на процесния договора за лизинг, като за извършеното връчване на уведомление е издадена фактура № ***/06.07.2022 г. за сумата от 63.00 лева. Със същото уведомление, се сочи, че в случай, че паричните задължения не бъдат изпълнени и договора за лизинг бъде прекратен, на лизингополучателя бил даден доброволен срок за връщане на лизинговия актив, но това не било сторено, поради което са предприети действия от ищеца по неговото възстановяване, като на фирма-подизпълнител „С. к. г.“ ООД е възложено да съдействат на „ОТП Л.“ ЕООД за възстановяване на владението върху лизинговия актив. В резултат на това се твърди да са извършени разходи, за които „С. к. г.“ ООД е издало фактура № ****25.08.2022 г., която сума се твърди да е префактурирана от „ОТП Л.“ ЕООД с фактура № ***/ 26.8.2022 г., като ищецът твърди, че разходите са за сметка на лизингополучателя на основание чл. 7, ал. 1, т. 2 от процесния договор за лизинг.

С допълнителна молба с вх. № ***/11.01.2024 г. е конкретизирана претенцията на

ищеца касателно претендираното вземане в размер на 34,58 евро- остатък от дължима по Договор за финансов лизинг № *** от 29.01.2021 г. наказателна лихва, като е уточнено, че сумата е относно наказателна лихва за периода от *** г., дължима на основание чл. 7. ал. 1 от Договор за финансов лизинг № *** от 29.01.2021 г. лихва за забавено плащане на лизингови вноски, като размерът ѝ е определен съобразно същата разпоредба, а именно- 10% на годишна база върху забавената сума. Твърди се, че сумата от 34.58 евро с легова равностойност 67.63 лева е формирана от: 4,04 лева-лихва, начислена за забавено плащане на вноската № 10 с падеж 05.12.2021 г. и 63.59 лева-лихва, начислена за забавено плащане на лизингови вноски от № 11 до № 17 вкл., като сумата от 4.04 лева е начислена върху непогасената лизингова вноската № 10 за периода от 05.12.2021 г. /нейният падеж/ до 09.02.2022 г., когато лизинговата вноската е погасена. Сумата от 63.59 лева е начислена върху всички падежирали и непогасени лизингови вноски /от 11 до 17 вкл./ от дата на техния падеж до прекратяване на договора за лизинг на 12.08.2022 г. Ищецът твърди, че за начисляването на гореописаните лихви за забава са издадени известие №***/***2022 г. и известие № *****/***2022 г.

При тези твърдения се претендира плащане на неплатените лизингови вноски, остатък от дължима по договора наказателна лихва, начислена за периода от *** г., остатък от дължима по договор за лизинг договорна лихва, начислена за периода от *** г., разходи за кореспонденция, начислени на ****2022 г., разходи за връчване на уведомление, годишен данък за МПС за 2022 г., платен на ****2022 г., разходи за застраховка „Каско“ представляващи вноската № 2 с падеж 06.05.2022 г. и вноската № 3 с падеж 05.08.2022 г., съгласно застрахователна полица № ***, разходи за възстановяване на владение върху лизингов актив. Претендира се от ищцовата страна заплащане на деловодни разноски за заповедното и исковото производство.

В срок по делото е постъпил отговор от особения представител на ответника А. А. М., адвокат И. П. С.- ВТАК. Особеният представител оспорва изцяло исковите претенции, като сочи, че от представените по делото фактури не се установява дължимостта на претендираната сума в общ размер от 4 459.95 лева. Твърди по делото да липсват доказателства касателно факта, че ответникът е преустановил заплащането на лизинговите вноски, относно техния брой и стойност. Особеният представител оспорва размера на исковата претенция, тъй като не било ясно какъв е размерът на дължимата главница, каква сума е частично погасена от ответника, кога се твърди, че е изпаднал в забава ответника, с оглед начисляването на лихва върху главницата. Наведени са възражения и относно дължимостта за заплащане на претендираните суми за разходи за кореспонденция и за възстановяване на владението върху лизинговия актив, поради липса на доказателства относно реализирането им. Ответната страна сочи, че в исковата молба не са изложени твърдения относно обстоятелството дали е възстановен лизинговия актив, не ставало ясно какви точно действия са извършени от ищцовото дружество, за изземването на автомобила, осъществено ли е това изземване и ако е осъществено - кога и как. Особеният представител оспорва, че действия по възстановяване на автомобила са извършени, поради което оспорва и претенцията за заплащане на разходи за изземване на автомобила, поради липса на доказателства, че това било сторено. По изложените съображения намира исковите претенции за неоснователни и недоказани и моли за тяхното отхвърляне.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил и отговор от особения представител на ответника А. Ю. Г., адвокат И. Б. Б.- ВТАК, който оспорва предявените искове като твърди да са неоснователни и недоказани. Твърди, че ответникът има качеството на

потребител по смисъла на параграф 13, т.1 ДР ЗЗП, а процесния договор за лизинг сочи да е „финансова услуга“ по смисъла на параграф 13, т.12 ДР ЗЗП, поради което намира, че ответникът следва да се ползва от защитата на ЗЗП, твърди, че лизингополучателят - физическо лице и съдлъжникът по процесния договор се ползват от защитата по чл. 143 ЗЗП, доколкото и двамата имат качеството на „потребител“ по смисъла на параграф 13, т. 1 ДР ЗЗП. Твърди се, че уговорената между страните по процесния договор застрахователна премия е част от договора за кредит, като ответниците са задължени да заплатят застрахователна премия, видно от самите общи условия по договора, в които покупката на застраховката била предвидена изначално, поради което се твърди, че се касае за хипотеза на злоупотреба с право от страна на ищеца, в резултат на която е допуснато неравноправно третиране на по-слабата икономически страна. Особеният представител намира, клаузата, уреждаща дължимостта на въпросната премия, за нищожна, тъй като не отговаряла на изискването за добросъвестност и противоречи на добрите нрави по смисъла на чл. 26, ал. 1 ЗЗД. На следващо място, се сочи в отговор на исковата молба, касателно претенцията в размер на 1 380 лв. - разходи за възстановяване владението върху лизингов актив, че не са налице каквито и да било доказателства, че владението действително е възстановено и разходите са извършени, приложените писмени доказателства се твърди, че не обосновават извод за действително извършено от ищеца възстановяване на владение върху МПС-то, поради което особеният представител счита претенцията за неоснователна и недоказана. Поради липсата на доказателства за извършване на разходи за изпращане на напомнителни писма се твърди и недължимост на сумата от 60.00 лева претендирана като такса за изпращане на такива. До съда е отправено искане за постановяване на решение, с което ищцовите претенции да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани. Обективизирано е и възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение претендирано от ищеца.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и въз основа на доказателствата по делото, намира за установено следното:

По делото не се спори, че между ищеца, в качеството му на лизингодател, и ответниците А. А. М., в качеството му на лизингополучател и А. Ю. Г.- солидарен длъжник, е сключен Договор за финансов лизинг № *** от 29.01.2021 г., въз основа на който лизингодателят се е задължил да придобие автомобил марка „KIA“, модел „CEED“ рама № ***, и да предостави ползването върху него срещу задължението на лизингополучателя да заплаща лизинговите вноски съобразно погасителния план към договора, както и разходите във връзка с ползване на автомобила. Видно от приемно-предавателен протокол с клиентски номер № *** ищецът е предал на ответника М. автомобила на ***2021 г. ведно с всички налични ключове, свидетелство за регистрация втора част, застраховка „Гражданска отговорност“- оригинал, сервизна и гаранционна книжка.

Не се спори още, че по Договор за финансов лизинг № *** от 29.01.2021 г. ответниците са се съгласили солидарно да отговарят за задълженията, като лизингова вещ автомобил марка „KIA“, модел „CEED“ рама № *** е на стойност 12 824,90 евро и ДДС – 2 564,98 евро. В договора между страните са уговорени и следните параметри: цена на придобиване – 12 824,90 евро, сума на финансиране – 10 259,92 евро, срок на договора за лизинг 72 месеца, авансова вноска в размер на 2 564,98 евро, такса одобрение 192,37 евро, лизингова цена – 13 771,37 евро без ДДС, остатъчна стойност – 1 282,49 евро без ДДС, такса за регистрация на МПС - 127,82 евро без ДДС Лихва - 2,65 % + надбавка 3,05 %, годишен процент на разходите, към момента на сключване

на договора - 16 23 %, годишен процент на разходите без включени застраховки и регистрация 2,82 %, а договорената обща сума дължима от лизингополучателят е 21 987,57 евро с ДДС. Договорен е и начин на погасяване на задълженията по погасителен план към договора, с периодичност- месечна с падеж 5-то число на съответния месец- първа лизингова вноска дължима до 05.03.2021 г., а падежът на последната е 05.02.2027 г.

От застрахователна полица № *** „Каско“ на МПС от 21.01.2022 г. е видно, че за автомобил марка „KIA“, модел „CEED“ рама № ***, с ДК № *** е сключена застраховка „Каско“ със срок на същата от 00:00 часа на ***2022 г. до 23:59 часа на 03.02.2023 г., застрахователната премия е платима на 4 разсрочени вноски- 03.02.2022 г., 06.05.2022 г., 05.08.2022 г. и на 04.11.2022 г., всяко от които в размер на 290.14 лева. От описа на плащания по застрахователни полици и платежни нареждания към тях е видно, че ищецът е заплатил за застрахователна полица № *** съответно на 13.05.2022 г. втора вноска по застраховката в размер на 290,14 лева и съответно на 11.08.2022 г. трета вноска по застраховката в размер на 290,14 лева.

На 07.04.2022 г. ищецът заплатил сума в размер на 93.06 лева- годишен данък за 2022 г. за МПС за автомобил марка „KIA“, модел „CEED“ рама № ***, с ДК №***, видно от опис и преводно нареждане.

Поради преустановяване изпълнение на задълженията по процесния договор за финансов лизинг, а именно лизингова вноска № 11, № 12 и № 13 ищецът на 21.03.2022 г. изпратил покана за доброволно изпълнение, с номер на пратката ***, чрез куриерска фирма, до ответника М. на адрес посочен като такъв за кореспонденция между страните, но последният не бил открит на адреса.

С Уведомление за просрочени суми, връчено по реда на чл. 47 ГПК, тъй като е установен, че ответниците по данни на съседите се намират в чужбина, от ЧСИ В.Г., рег. № 725 при камара на ЧСИ, с район на действие- ОС В.Т. на 14.07.2022 г., на лизингополучателят М. ищецът е предоставил срок за доброволно изпълнение на задълженията му за данък МПС, разходи за кореспонденция, лихва за забава и съответно лизингови вноски 11, 12, 13 и 14 в общ размер на 1 120.04 лева. За връчването на книжата от ЧСИ ищецът е заплатил сума в размер на 63,00 лева, видно от преводно нареждане от 28.07.2022 г.

След предсрочното прекратяване на процесния договор за финансов лизинг, поради неизпълнение от страна на ответниците и съответното последвало невръщане на лизинговата вещ в три дневен срок с оглед чл.7, ал. 6 от договора ищецът предприел съгласно чл. 8, ал.1, във вр. с чл. 7, ал. 6 от договора възстановяване на същата. Ищецът възложил на „С. к. г.“ ООД, с оглед сключен между него и последното дружество договор от 11.09.2019 г., да съдейства за възстановяване на владението на процесния автомобил, за което били извършени разходи в общ размер на 1 380 лева, формирани както следва – такса за възстановяване на владение върху лизингов актив- 900 лева без ДДС, транспорт 250 лева без ДДС, за вещи намиращи се над 100 км от град С.- видно от приложение № 1 към Договор от 11.09.2019 г. със страни ищеца и „С. к. г.“ ООД. Посочената сума е заплатена от ищеца на 26.08.2022 г. на „С. к. г.“ ООД, видно от преводно нареждане със същата дата. От възлагателно писмо с изх. № *** от 19.08.2022 г. се установява, че ищецът съгласно посочения договор от 11.09.2019 г. е възложил на „С. к. г.“ ООД възстановяване владението на лизингово имущество- процесния автомобил, а от приемно-предавателен протокол от 24.08.2022 г., съставен в град В.Т. се установява, че автомобил марка „KIA“, модел „CEED“ рама № ***, с ДК № *** е предаден на служител на „С. к. г.“ ООД- Н.В., на същата дата в посоченото

населено място, от лицето И.Г., заедно с гаранционна и сервизна книжка, регистрационен талон- втора част, талон за преминат ГТП, застраховка „Гражданска отговорност“, застраховка „Каско“, 1 бр. ключ.

Не е спорно по делото, че договорът е прекратен от ищеца на 12.08.2022г., поради виновно неизпълнение на задълженията на ответниците по същия.

От приетото по делото заключение на съдебно-счетоводната експертиза се установява, че за периода *** по процесния договор за финансов лизинг са направени погасителни вноски в общ размер на 10 371,49 лева- погасени са изцяло 10 броя лизингови вноски и частично е погасена лизингова вноска с падеж 05.01.2022 г., от която след погасяването е останала дължимата сума в размер на 0,78 лева. Установява се също така, че към 30.09.2022 г. и към датата на изготвяне на заключението- 15.02.2024 г. по договор за лизинг № *** от 29.01.2021 г. не са погасени вноски с падежи съответно на 05.01.2022 г., 05.02.2022 г., 05.03.2022 г., 05.04.2022 г., 04.05.2022 г., 05.06.2022 г., 05.07.2022 г. и 05.08.2022 г., като дължимите суми за тях са в размер на 2 215.97 лева- съответно 1 642. 84 лева за дължима главница, 324.82 лева, 266.31 лева за дължима лихва и са направени следните допълнителни начисления по договора- наказателна лихва - 67,63 лева, такса за връчване на уведомление - 63,00 лева, такса за напомняне - 60,00 лева, такса за възстановяване на владение – 1 380,00 лева, данък за МПС-93,06 лева, застраховка „Каско“ - 580,28 лева. В заключение е посочено, че общо непогасените суми по договор за лизинг № *** от 29.01.2021 г. към 30.09.2022 г. и към датата на изготвяне на заключението- 15.02.2024 г. възлизат на стойност от 4 459,94 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предявени са обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 422 ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 345 ТЗ, във вр. с чл. 232, ал. 2 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД за установяване дължимостта на сумите: 998.28 евро - неплатени лизингови вноски; 34.58 евро - остатък от дължима по договора наказателна лихва, начислена за периода от *** г.; 134.73 евро - остатък от дължима по договор за лизинг договорна лихва, начислена за периода от *** г.; 60.00 лева- разходи за кореспонденция, начислени на ***2022 г., представляващи Такса „Изпращане на напомнително писмо" съгласно Тарифата за таксите и комисионните, събирани от ОТП Л. ЕООД", прилагана съгласно част III, чл. 2, ал. 5 от договор за лизинг; 63.00 лева - разходи за връчване на уведомление, платени на ***2022 г.; 93.06 лева - годишен данък за МПС за 2022 г., платен на 07.04.2022 г.; 580.28 лева- разходи за застраховка „Каско" представляващи вноска № 2 с падеж 06.05.2022 г. и вноска № 3 с падеж 05.08.2022 г., по застрахователна полица № ***; 1 380 лева - разходи за възстановяване на владение върху лизингов актив, ведно със законната лихва, считано от 30.09.2022 г. до изплащане на вземането.

С договора за финансов лизинг по чл. 342, ал. 2 ТЗ, какъвто характер има и сделката, която се твърди да е правопораждащ процесните вземания факт, лизингодателят се задължава да придобие вещ от трето лице при условия, определени от лизингополучателя и да му я предостави за ползване срещу възнаграждение. За разлика от оперативния лизинг, финансовият лизинг съчетава мандатен елемент - поръчката на лизингополучателя, с финансово-кредитния елемент - придобиването на вещта от лизингодателя с негови средства и последващото ѝ изплащане от лизингополучателя под формата на възнаграждение за ползването - лизингови вноски. Ето защо, по своята същност финансовият лизинг представлява специфична финансова

операция за предоставяне на кредит във веществена форма по избор на лизингополучателя. С него лизингодателят, финансирайки със свои средства покупката на съответната вещ по поръчка на лизингополучателя, кредитира последния в размер на покупната цена, като си осигурява възстановяване на инвестицията чрез заплащане на лизингово възнаграждение, плащано чрез отделни лизингови вноски на определени интервали от време. Поради това, лизинговото възнаграждение при тази сделка включва освен придобивната цена на вещта, така и разноските, които прави лизингодателят в тази връзка, както и печалба за последния, какъвто характер има уговорката за заплащане на възнаградителна лихва, както е и в случая.

Няма спор, че между страните е възникнало облигационното отношение по договор за финансов лизинг, по който за солидарните длъжници е възникнало задължението за заплащане на лизинговата цена за времето на действие на договора и договорената лихва.

Солидарната отговорност произтича от част първа в договора и обстоятелството, че А. Г. е подписала договора в качеството на съдължник и разпоредбата на чл. 121 ЗЗД.

Страните са договорили цена за ползване на вещите, съобразно погасителния план и дължима договорна лихва, при променлив лихвен процент, съгласно т. 17 на Част II "Параметри на лизинга" от договора. Според т. 17. 2., промяната в нивата на референтния лихвен процент се отчита в края на всяко тримесечие на календарната година, съответно към 31 март, 30 юни, 30 септември и 31 декември. В разпоредбата на чл. 2, ал. 6 от договора е предвидена поредността на погасяване на дължимите плащания по договора, в хипотезата, когато те са повече от едно, като първо се погасяват такси одобрение, разходи, дължими от лизингополучателя, неустойки, лихви по просрочени лизингови вноски и лизингови вноски /тези с по-ранен падеж се покриват първи/. В чл. 6 са предвидени и разходите за сметка на лизингополучателя, сред които и тези за застраховки.

На основание чл. 7. ал. 1 от договор за финансов лизинг № *** от 29.01.2021 г. страните са договорили лихва за забавено плащане- обезщетение за забава на лизингови вноски, като размерът ѝ е определен съобразно същата разпоредба, а именно- 10% на годишна база върху забавената сума.

Договорът за лизинг от 29.01.2021 г. обвързва страните за периода от сключването му до момента, в който той е развален с упражняване на потестативното право по чл. 87 ЗЗД от страна на лизингодателя.

Така, при условията на договора за лизинг, лизингополучателят е получил за временно ползване (до изтичане срока на договора) лизинговата вещ срещу задължението да заплати лизинговата цена на 72 месечни вноски съгласно погасителен план - Приложение А към договора за лизинг.

С уведомление, получено от лизингополучателя на 14.07.2022 година, последният е уведомен за размера на просрочените си към 19.04.2022 година задължения и е поканен да заплати сумата от 1 120, 04 лева (лизингови вноски, разходи за застраховки, административни такси и обезщетение за забава и договорна лихва). Лизингополучателят е уведомен с писмото и че при неплащане на просрочените задължения в десетдневен срок, лизингодателят ще счита договора за развален при условията на чл. 87 ЗЗД и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4, вр. чл. 7, ал. 1, т. 2 от договора. Същевременно е поканил лизингополучателя да върне лизинговата вещи в срок до 7 дни от датата на прекратяване на договора на конкретно посочено място и

време.

Лизинговият договор е развален преди изтичане на уговорения срок, тъй като за този съдебен състав са налични предпоставките по чл. 87, ал. 1 ЗЗД, тъй като изявлението за разваляне на договора на ищеца е надлежно получено от ответника съответно на 14.07.2022 г. е произвело правно действие. В този случай договорът се счита за развален, но поради това, че е с периодично изпълнение развалянето няма обратно действие по чл. 88, ал. 1 ЗЗД. Изявлението за разваляне е извършено въз основа на съществуващо в полза на ищеца потестативно право за разваляне на процесния договор, което е налице при следните предпоставки: виновно неизпълнение на договорно задължение от насрещната страна /в случая- ответника/; неизпълнението да се дължи на причина, за която ответникът отговаря; неизпълнението е от такъв характер, че да доведе до възникване на правото на разваляне на договора и ищецът надлежно е упражнил това право.

С уведомление до длъжника, получено от него на 14.07.2022 г. са настъпили последиците от отправеното писмено изявление на кредитора за разваляне на договора, поради неизпълнение задълженията на лизингополучателя за срочно погасяване на възникналите от договора парични задължения за данък, лизингови вноски, лихва, разходи за застраховки в общ размер от 1 120.04 лева. Предвид установените от експертизата дължими суми и доколкото в срока за доброволно изпълнение не е извършено плащане на горната сума или част от нея, с посоченото изявление съдът намира да е настъпил правен ефект и правоотношението е било прекратено. Липсата на изпълнение в предоставения срок и размерът на забавените плащания, сочи на извод, че неизпълнените изискуеми вземания не са незначителни с оглед икономическия интерес на кредитора, поради което в случая не е налице хипотезата на чл. 87, ал. 4 ЗЗД. Следователно, договорът е бил прекратен на 12.08.2022 година, поради виновно неизпълнение от страна на длъжника на основните му задължения по договора, на основание чл. 87 ЗЗД - до длъжника съобразно законовите изисквания е отправено едностранно волеизявление от кредитора с подходящ срок за изпълнение, което е получено от длъжника и след безрезултатното изтичане на срока, договорът се счита за развален.

Както беше посочено, ответниците не представиха доказателства за това преди 12.08.2022 година да са върнали лизинговата вещ, напротив- същата е установено, че към дата 24.08.2022 г. се е намирала в държание на лицето И.Г., в разрез с разпоредбата на чл. 5, ал. 10 от договора видно от която лизингополучателят няма право да предоставя правото на ползване върху лизинговата вещ на трети лица, освен с предварително писмено одобрение на лизингодателя.

В заключение се налага изводът, че процесният договор за лизинг е развален, считано от 12.08.2022 г. Предвид липсата на обратно действие на развалянето по отношение на периодичните задължения за заплащане на вноските от цената и на разходите за ползване на лизинговата вещ, следва да се приеме, че то не влияе на извода за дължимост на тези процесни вземания, възникнали и станали изискуеми до тази дата.

По-конкретно относно претендираните вземания, към момента на предявяване на иска /датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 30.09.2022 година/ е настъпил падежът на всяка от дължимите вноски от лизинговото възнаграждение, предмет на заявената претенция, съответно с № 11 – 18, последната от които с падеж на 05.08.2022 година, включваща главница и лихва с ДДС които са на обща стойност от 1 133, 01 евро- 998,28 евро непогасена главница и 134,73 евро, договорна лихва за

периода 06.01.2022 г. – 05.08. 2022 г.

От заключението на изготвената и прието по делото съдебно-счетоводна експертиза се установява, че неплатената част от цитираните месечни лизингови вноски, включващи главница и възнаградителна лихва, чиито падежи са настъпили за времето от 05.01.2022 година до 12.08.2022 г., възлиза в общ размер на 2 215, 97 лева с ДДС. Тази сума, съответно, е дължима от ответниците в условията на солидарност.

При съобразяване уговореното в договора- чл. 7. ал. 1 и падежа на съответните вноски, както и извършваните плащания, начислената наказателна лихва за забава в плащането на вноските за периода от падежа на всяка вноска възлиза в размер на сумата от 34.58 евро с легова равностойност 67.63 лева- 4,04 лева- лихва, начислена за забавено плащане на вноска № 10 с падеж 05.12.2021 г., за периода от 05.12.2021 г. /нейният падеж/ до 09.02.2022 г. и 63.59 лева- лихва, начислена за забавено плащане на лизингови вноски от № 11 до № 17 вкл. от дата на техния падеж- 5-то число на съответния месец до прекратяване на договора за лизинг на 12.08.2022 г., за което ищецът е издал известие № ***/***2022 г. и съответно известие № *****/****2022 г. Тази сума от 34.58 евро с легова равностойност 67.63 лева съобразно заключението на приетото по делото експертно заключение е останала непогасена.

На следващо място, ищецът претендира и разноските, свързани с ползването на лизинговите вещи, които лизингополучателят дължи на основание чл. 345 ТЗ, във вр. с чл. 232, ал. 2 ЗЗД и постигнатото съгласие по договора, каквито са дължимите суми за данък и имуществена застраховка „Каско“, които са свързани с текущото ползване на вещта. Този вид разноски са дължими, обаче, само до 12.08.2022 година, когато облигационната връзка е прекратена и не обвързва страните занапред.

Видно от опис № *** на Столична община- финанси 2022 и преводно нареждане от 07.04.2022 г. размерът на заплатения от лизингодателя данък за процесното лизингово МПС марка „KIA“, модел „CEED“ рама № **, с ДК № ** в место лизингополучателя е в размер на 93.06 лева. Същият обаче е дължим само за първите 8 месеца от 2022 година, когато в отношенията между страните е действал договорът за лизинг, поради което съдът на основание чл. 162 ГПК определя дължимата сума за тези разноски в размер на 62, 04 лева, а за разликата от 31, 02 лева искът следва да се отхвърли.

По отношение на дължимите застрахователни премии във връзка със сключения застрахователен договор по застраховка „Каско“ за МПС-то лизингополучателят дължи само тези премии по договорите, чиито падеж е настъпил преди развалянето му – до 12.08.2022 година, както и предвид задължението си по чл. 6. 3 от договора да заплаща застрахователните премии на падежа. Претендираните вноски по застрахователна полица № **** са за вноска № 2 с падеж 06.05.2022 г. и вноска № 3 с падеж 05.08.2022 г., поради което са дължими от ответниците, всяка от тях е в размер на по 290.14 лева или общо дължимата сума е в размер на 580, 28 лева. Неоснователно е възражението на особения представител на ответника Г. касателно, че уговорената между страните по процесния договор застрахователна премия е част от договор за кредит, като ответниците са задължени да заплатят застрахователна премия, видно от самите общи условия по договора, в които покупката на застраховката била предвидена изначално, като твърди, че се касае за хипотеза на злоупотреба с право от страна на ищеца, в резултат на която е допуснато неравноправно третиране на по-слабата икономически страна. Посочената от договора клауза, уреждаща дължимостта на застрахователни премии, не е нищожна, тъй като отговаря на изискването за добросъвестност и не противоречи на добрите нрави, доколкото както вече беше

посочено става въпрос за договора за финансов лизинг по чл. 342, ал. 2 ТЗ. Финансовият лизинг представлява специфична финансова операция за предоставяне на кредит във веществена форма по избор на лизингополучателя. С него лизингодателят, финансирайки със свои средства покупката на съответната вещь по поръчка на лизингополучателя, кредитира последния в размер на покупната цена, като си осигурява възстановяване на инвестицията чрез заплащане на лизингово възнаграждение, плащано чрез отделни лизингови вноски на определени интервали от време. Лизинговото възнаграждение при тази сделка включва освен придобивната цена на вещта, така и разходите, които прави лизингодателят в тази връзка, като несъмнено такива са и разходите свързани със сключения застрахователен договор по застраховка „Каско“ за процесното МПС, като видно от чл.6, ал.1 от договора лизингополучателят се е задължил за своя сметка, в полза на лизингодателя да поддържа през цялото време на действие на договора имуществена застраховка, каквато се явява проценсата, покриваща пълната действителна стойност на лизинговата вещь- задължението произтича от индивидуално уговорена клауза, противно на твърдението на ответната страна, че е уговорено в общите условия.

Относно претенцията на ищеца за осъждане на ответника да заплати сумата 1 380 лв. – разходи за възстановяване владението на лизинговия актив:

Клаузата на чл. 7, ал.1, т.2 от договора, предвиждаща задължение за заплащане на разходи за принудително изпълнение и принудително възобновяване на владението на лизинговата вещь, в частност установяването и репатриране ѝ по почин на лизингодателя, този съдебен състав намира за нищожна. За договора се прилагат правилата на Закон за потребителския кредит, по силата на чл. 3, ал. 3 от него, като приложима е редакцията към датата на сключването на процесния договор. По силата на договорката между страните, ответниците дължи "разходите, включително разходите за принудително изпълнение и евентуалното принудително възобновяване на владението върху лизинговата вещь", което задължение не е определено по размер в договора. Такава такса отсъства по размер, определена в представените доказателства по делото, като за да докаже размера, ищецът се позовава на договор между него и трето лице- „С. к. г.“ ООД и съответната тарифа за таксите, дължими по този договор. Съгласно чл. 10, ал. 2 ЗПК "кредиторът не може да изисква и да събира от потребителя каквото и да е плащане, включително на лихви, такси, комисиони или други разходи, свързани с договора за кредит, които не са предвидени в сключения договор за потребителски кредит", а съгласно чл. 10а ал. 4 ЗПК, "видът, размерът и действието, за което се събират такси и/или комисиони, трябва да бъдат ясно и точно определени в договора за потребителски кредит". Следователно, чрез клаузата на чл. 7, ал.1, т.2 от договора са заобиколени изискванията на ЗПК, регламентирани в чл. 10, ал. 2 и чл. 10а ал. 4 ЗПК което води до нищожност на основанията по чл. 21, ал. 1 ЗПК. Отделно от това следва да се отбележи, че в приетата като доказателство по делото Фактура № ***/25.08.2022 год. не е индивидуализирана извършената конкретна услуга от страна на „С. к. г.“ ООД по пера с оглед посочените такси в тарифата. Не е налице яснота тази сума действително какви разходи във връзка с възстановяване на лизинговия актив покрива. Отделно, се касае за разходи, за които се твърди да са направени след разваляне на договора. С оглед изложеното този иск е неоснователен и недоказан и следва да се отхвърли.

Действително, лизингополучателят е поел задължение за заплащане и на допълнителни такси, но това са такива, свързани с обслужването и/или услуги във връзка с използването и опазването на лизинговия актив посочени в част III, чл. 2, ал. 5

от процесния договор. Такъв характер, обаче, нямат разходите за кореспонденция, претендирани в размер на 60, 00 лева, начислени на ***2022 г., представляващи такса „Изпращане на напомнително писмо“, както и разходите за връчване на уведомление, платени на ***2022 г. на ЧСИ В. Г., в размер на 63, 00 лева. Следователно, претендираните суми съответно в размер на 60,00 лева и 63,00 лева също не са дължими от лизингополучателя, съответно и съдлъжника по силата на установено в договора задължение. За пълнота следва да се посочи и че цитираната от ищеца Тарифа за таксите и комисионните, събирани от „ОТП Л.“ ЕООД не е част от договора, а касае цени на допълнително предоставяни услуги от лизингодателя и съответно – същата не създава задължения за лизингополучателя и съдлъжника, които да се приеме, че следват от процесния договор. По отношение на претендираните суми- такса „Изпращане на напомнително писмо“, както и разходите за връчване на уведомление следва да се има предвид, че дейността по събиране на вземанията е част от управлението на кредита, а в разпоредбата на чл. 10а, ал. 2 ЗПК законодателят изрично е предвидил забрана кредиторът да изисква заплащането на такси от потребителя за управлението на кредита, поради което договорната клауза, която предвижда за него такова задължение е нищожна, поради противоречие със закона. Ищецът претендира заплащането на разходи за извънсъдебно събиране при изпадане в забава на длъжника, чиито размер е предварително определен. С процесните клаузи се преследва забранена от закона цел да се присъди още едно обезщетение за забава, поради което същите са и нищожни, поради което и в тази част претенциите също следва да се отхвърлят.

С оглед изхода от производството и съответните искания и представени доказателства, разноски са дължими на ищцовата страна, съответни на уважената част от исковете. Съдът разглежда въпроса за дължимите разноски, както в исковото, така и в заповедното производство съгласно указанията, дадени с т. 12 от Тълкувателно решение от 18.06.2014 г., постановено по тълк. дело № 4/2013 г. по описа на ОСГТК на ВКС. Ищецът е представил списък и доказателства за сторени разноски в общ размер от 2 583, 30 лева /89, 20 лева - заплатена държавна такса в заповедното производство, 344,10 лева. - за платени държавна такса в исковото производство, 300, 00 лева заплатен депозит за вещо лице, 1 500,00 лева - възнаграждения за особени представители, 50,00 лева - юрисконсултско възнаграждение за заповедното производство и 300,00 лева - юрисконсултско възнаграждение за исковото производство/. По делото е обективизирано възражение за прекомерност на претендираното юрисконсултско възнаграждение от особения представител на ответника Г., адвокат Б.- ВТАК, което настоящия съдебен състав намира за неоснователно, доколкото размерът на същото е съобразен с разпоредбата на чл. 78, ал.8 ГПК, препращаща към нормата на чл. 37 ЗПП и съответно съобразено с чл. 25, ал.1 от Наредба за заплащането на правната помощ и предвид фактическата и правна сложност на спора съобразявайки обстоятелството, че предмет на делото са 8 обективно съединени иска. Съразмерно с уважената част от исковете в полза на ищеца следва да се присъдят разноски за настоящото производство в размер на 1 603, 43 лева респективно за заповедното производство в размер на 91, 32 лева.

Мотивиран от изложеното, Районен съд Павликени, IV-ти състав

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО, че **А. А. М., с ЕГН *******, с настоящ адрес село Г.Л., ул. ***, общ. ***, обл. *** и **А. Ю. Г., с ЕГН *******, с настоящ адрес

село Г. Л., ул. ***, общ. ***, обл. *** **ДЪЛЖАТ СОЛИДАРНО** на „ОТП Л.“ ЕООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление град С., бул. ***, представлявано от М.К. – управител, на основание чл. 422, ал. 1, във вр. с чл. 415 ГПК, във вр. с чл. 79, ал. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 345 ТЗ, във вр. с чл. 232, ал. 2 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, **сумата от 998,28 евро /деветстотин деветдесет и осем евро и двадесет и осем евроцента/** - главница, непогасени лизингови вноски /от № 11 до № 18 вкл./, дължими за периода ***г. по Договор за финансов лизинг № *** от 29.01.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на заявлението в съда – 30.09.2022 г. до окончателното изплащане на сумата; **сумата от 134,73 евро /сто тридесет и четири евро и седемдесет и три евроцента/** остатък от дължима договорна лихва по Договор за финансов лизинг № *** от 29.01.2021 г., за периода от *** г.; **сумата от 34,58 евро /тридесет и четири лева и петдесет и осем евроцента/** остатък от дължима наказателна лихва по Договор за финансов лизинг № *** от 29.01.2021 г., за периода от *** г.; **сумата от 580,28 лева /петстотин и осемдесет лева и двадесет и осем стотинки/**, заплатени вноски № 2 с падеж 06.05.2022 год. и вноски № 3 с падеж 05.08.2022 год., за застраховка „Каско“ по застрахователна полица № *** от 21.01.2022 г.; **сумата от 62,04 лева /шейсет и два лева и четири стотинки/** годишен данък, дължим за периода януари- август 2022 година за МПС марка „KIA“, модел „CEED“ рама № ***, с ДК № ***, платен на ***2022 г., за които вземания има издадена заповед № ***/***2022 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, по ч. гр. д. № ***/2022 г. по описа на Районен съд П.

ОТХВЪРЛЯ предявените от „ОТП Л.“ ЕООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление град С., бул. ***, представлявано от М. К. – управител, против А. А. М., с ЕГН *****, с настоящ адрес село Г. Л., ул. ***, общ. ****, обл. *** и А. Ю. Г., с ЕГН *****, с настоящ адрес село Г. Л., ул. ***, общ. ***, обл. ***, искове с правно основание чл. 422 ал. 1, във вр. с чл. 415 ГПК, за установяване дължимостта **на сумата в размер на 60,00 лева /шейсет лева/** дължими разходи за кореспонденция начислени на ***2022 г., представляващи Такса „Изпращане на напомнително писмо“ съгласно Тарифата за таксите и комисионните, събрани от „ОТП Л.“ ЕООД, прилагана съгласно част III, чл. 2, ал. 5 от Договор за финансов лизинг № *** от 29.01.2021 г., **на сумата в размер на 63.00 лева /шейсет и три лева/** - разходи за връчване на уведомление, платени на ***2022 г., **на сумата в размер на 1 380 лева /хиляда триста и осемдесет лева/** - разходи за възстановяване на владение върху лизингов актив, както и за разликата над уважения размер на претенцията за установяване дължимостта на вземането за годишен данък дължим за МПС марка „KIA“, модел „CEED“ рама № ***, с ДК № ***, платен на ***2022 г. за разликата от 62,04 лева до пълния предявен размер от 93, 06 лева, **като неоснователни и недоказани.**

ОСЪЖДА А. А. М., с ЕГН *****, с настоящ адрес село Г.Л., ул. ***, общ. ***, обл. *** и А. Ю. Г., с ЕГН *****, с настоящ адрес село Г. Л., ул. ***, общ. ***, обл. *** **ДА ЗАПЛАТЯТ СОЛИДАРНО** на „ОТП Л.“ ЕООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление град С., бул. ***, представлявано от М. К. – управител **сумата от 1 603, 43 лева /хиляда шестстотин и три лева и четиридесет и три стотинки/** – съдебни разноски за исковото производство, съразмерно на уважената част от исковете, както и **сумата от 91, 32 лева /деветдесет и един лева и тридесет и две стотинки/** - съдебни разноски за заповедното производство, съразмерно на уважената част от исковете.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд В.Т. в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Препис от решението, след влизането му в сила, да се приложи по частно

гражданско дело № ***/2022 г. по описа на Районен съд П.

Съдия при Районен съд – Павликени: _____